

Arrest

nr. 89 132 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 januari 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. BOULBOULLE KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende samen met haar echtgenoot op 15 april 2011 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 19 juli 2011 resulteerde in beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoekster en haar echtgenoot tegen deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot arrest nr. 71 243 van 30 november 2011, waarbij hen eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Verzoekster diende samen met haar echtgenoot een tweede asielaanvraag in op 21 december 2011.

1.3. Op 25 januari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag (bijlage 13quater) ten opzichte van verzoekster. Dit vormt de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“[...] Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de genaamde A. E. (...)

geboren te Naltchik , op (in) 17.08.1977

van nationaliteit: Rusland (Federatie van)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 21.12.2011 (2)

Overwegende dat betrokkene op 15.04.2011 een eerste asielaanvraag indiende en er voor haar op 19.07.2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 05.12.2011 de negatieve beslissing van het CGVS bevestigde; overwegende dat de betrokkene op 21.12.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd naar haar land van herkomst; betrokkene verklaart dat haar man verdacht wordt van praktijken met de rebellen en zich hiermee opnieuw baseert op de problematiek van haar man; er dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de tweede asielaanvraag van haar man een beslissing werd genomen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag; betrokkene verklaart dat er vrienden en familieleden vermoord worden in hun land van herkomst; er dient te worden opgemerkt dat betrokkene met dergelijke verklaringen niet in staat is haar persoonlijke problematiek aan te tonen; betrokkene terugkomt op verklaringen tijdens haar eerste verhoor waarbij er dient te worden opgemerkt dat de RVV de negatieve beslissing van het CGVS echter in beroep bevestigde; betrokkene verklaart het moeilijk te hebben omdat ze niet veel geld heeft; betrokkene verklaart dat haar dochter het leven in België hier al gewoon is; dergelijke verklaringen van familiale en materiële aard zijn en deze niet ressorteren onder de Conventie van Geneve; overwegende dat de betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

1.4. Op dezelfde dag treft de gemachtigde van de staatssecretaris een gelijkaardige beslissing ten opzichte van verzoeksters echtgenoot. Hij dient een afzonderlijk annulatieberoep (rolnr. 91 592) dat werd verworpen werd bij arrest nr. 89 133 van 4 oktober 2012.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in haar enig middel op: *“Schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van 1A van de Conventie van Genève betreffende de status van Vluchtelingen van 28 juli 1951 en de zorgvuldigheidsplicht en Schending artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.”*

Verzoekster betoogt als volgt:

“De Dienst voor Vreemdelingenzaken heeft door het uitvaardigen van de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag tegen de verzoekende partij, zonder rekening te houden met de situatie van de verzoekende partij, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, ernstig geschonden.

Verwerende partij laat na onderzoek doen naar de reële feitelijke situatie waarin verzoekende partij zich tegenwoordig bevindt om pas na dit onderzoek een beslissing te nemen met betrekking tot het verblijfsrecht.

Van een zorgvuldige en redelijke overheid mag worden verwacht dat een gedegen onderzoek wordt gevoerd naar de feitelijke situatie van de betrokken persoon alvorens haar beslissing te nemen. Indien

dat niet gebeurd, dan komt verwerende partij tekort aan haar verplichtingen voortvloeiend uit de algemene beginselen van behoorlijk bestuur die ook op haar van toepassing zijn.

De zorgvuldigheidsplicht houdt immers in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RVS 11 juni 2002, nr. 107.624).

De Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

"Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel een moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn";

Krachtens deze schikkingen is een administratieve akte dus onwettelijk indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud, die vast staan en aanvaardbaar zijn.

Het is immers het geval van deze betwiste beslissing en dat wegens diverse punten.

De motivatie van de ondernomen beslissing steunt zich op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden.

Bijgevolg de ongeschikte motivatie van de betwistbare beslissing is vormend van de overtreding van een fundamenteel en absoluut recht van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden waaraan de tegenpartij niettemin meer dan als Staat wordt gehouden.

Zij is zelfs de eerste die bij haar beschikkingen betrokken is geweest.

Aangezien dat de verzoekende partij haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als haar zoon en verklaart te geen andere problemen te hebben die niet zijn gelinkt aan de problemen van haar zoon;

Dat de verzoekende partij heeft dezelfde argumenten en dezelfde bewezen als haar echtgenote;

Dat het dus de reden is waarom dezelfde argumenten werd gebruikt;

Dat inderdaad het verzoekschrift van haar man wordt als volgt geargumenteed:

"De verzoekende partij heeft besloten om een derde asielerzoek in te dienen ten gevolge van inlichtingen en documenten dat hij heeft verkregen;

Hij wilde er naar voren brengen voor het Commissariaat generaal van Vluchtelingen en staatloze;

De Dienst van Vreemdelingenzaken heeft geen tijd aan de verzoekende partij overgelaten om naar voren te brengen zijn argumenten voor de bevoegde instantie.;

De beslissing verwijt hoofdzakelijk de verzoekende partij om twee convocaties zonder zekere datum te leveren.

Derhalve is de beslissing van mening dat deze documenten zouden gekund hebben voorgelegde worden in het kader van de eerste asielaanvraag;

Niettemin laten deze twee bijeenroepingen de instantie om te beseffen toe dat de vrees van de verzoekende partij deel gegrond is;

Hij wordt eveneens de verzoekende partij verweten om een attest afgegeven te hebben waarin hij vaststelt is dat hij als lid van de moslimse religie werd toegelaten.

Maar dit document is relevant in zoverre hij de godsdienst van de verzoekende partij vlasteelt.

Hij maakt het mogelijk om waarschijnlijk te bedenken het feit dat ten gevolge van zijn vertrek voor Cairo, de verzoekende partij van medeplichtigheid met een islamitische terroristische groep werd verdacht.

Trouwens wil de verzoekende partij in bijlage van dit beroep een document afgeven dat bewijst dat een strafinformatie bij het parket van Kabardino-Balkarie werd geopend (stuk n°2).

Dit document werd aan zijn Russische advocaat door een kennis overhandigd die binnen het parket werkt.

Het verkrijgen van een dergelijk document neemt in het algemeen vele tijd in beslag.

Nochtans zoals de advocaat van de verzoekende partij zeer in Kabardino-Balkarie wordt gekend heeft hij het document gemakkelijk kunnen zich verschaffen.

De verzoeken partij hem eveneens wordt verweten om het persoonlijke karakter van zijn problematiek niet te kunnen aantonen;

Hij echter heeft voorgelegd oproepingbrieven die hem persoonlijk zijn geadresseerd;

Er wordt erin vermeld dat hij als getuige wordt opgeroepen;

Aangezien de problemen die hij in het verleden met de autoriteiten hebben gekend, heeft hij ernstige redenen om te geloven dat er ervoor ander ding wordt opgeroepen;

Aan de hand van zijn tweede asielerzoek, kunnen al deze elementen dus als een begin van bewijs worden beschouwd en in de zin van het Verdrag van Geneve bestaat er een gegrond vrees in zijn hoofd om vervolgd te worden"

De betwiste beslissing wordt dus slecht gemotiveerd waarin ze verzekert dat de documenten en de verklaringen die door de verzoekende partij worden gegeven verder geen licht werpt op betrokkene zijn asielrelaas.

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing is vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden.

Dat er een overduidelijke schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 is;

Dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden."

2.2. Verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt:

"Aangezien verzoekster als enig middel de schending opwerpt van:

- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

- artikel 1 A van de Conventie van Genève;

- artikel 3 EVRM.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991, bepalingen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van verzoeksters inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekster het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten verzoekster toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan verzoeksters tweede asielaanvraag niet in overweging werd genomen (bijlage 13quater) en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Verzoeksters uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu verzoeksters beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van verzoeksters enig middel onontvankelijk, minstens ongegrond is.

In antwoord op verzoeksters concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij gelden dat verzoeksters beschouwingen niet kunnen worden aangenomen.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

"Overwegende dat betrokkene op 15.04.2011 een eerste asielaanvraag indiende en er voor haar op 19.07.2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 05.12.2011 de negatieve beslissing van het CGVS bevestigde; overwegende dat de betrokkene op 21.12.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd naar haar land van herkomst; betrokkene verklaart dat haar man verdacht wordt van praktijken met de rebellen en zich hiermee opnieuw baseert op de problematiek van haar man; er dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de tweede asielaanvraag van haar man een beslissing werd genomen tot weigering van

inoverwegingname van een asielaanvraag; betrokkene verklaart dat er vrienden en familieleden vermoord worden in hun land van herkomst; er dient te worden opgemerkt dat betrokkene met dergelijke verklaringen niet in staat is haar persoonlijke problematiek aan te tonen; betrokkene terugkomt op verklaringen tijdens haar eerste verhoor waarbij er dient te worden opgemerkt dat de RVV de negatieve beslissing van het CGVS echter in beroep bevestigde; betrokkene verklaart het moeilijk te hebben omdat ze niet veel geld heeft; betrokkene verklaart dat haar dochter het leven in België hier al gewoon is; dergelijke verklaringen van familiale en materiële aard zijn en deze niet ressorteren onder de Conventie van Geneve; overwegende dat de betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek heeft geoordeeld dat verzoeksters tweede asielaanvraag niet in overweging kon worden genomen.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding handelde daarbij geheel binnen de hem toebedeelde bevoegdheid, en conform de ter zake relevante rechtsregels, het art. 51/8 van de Vreemdelingenwet inclusief.

Immers voorziet het art. 51/8 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen "op nieuwe elementen, welke betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen", alsook dat "de Minister of diens gemachtigde kan beslissen de verklaring niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft ingediend [...] en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in art. 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4".

Door verzoekster werden, zoals blijkt uit de in casu bestreden beslissing, evenwel geen nieuwe gegevens in de zin van het voormelde artikel naar voor gebracht dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift dd. 22.02.2012 dat haar asielaanvraag op dezelfde motieven is gesteund als de asielaanvraag van haar echtgenoot (verzoekster spreekt verkeerdelijk over haar zoon) en dat zij geen andere problemen heeft, die niet verbonden gelieerd zijn aan de problemen van haar echtgenoot. Verzoeksters vage en summiere beschouwingen kunnen aan de bestreden beslissing evenwel geen afbreuk doen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt heel duidelijk dat er wordt ingegaan op alle stukken die verzoeksters echtgenoot bij zijn tweede asielaanvraag aanbracht (twee ongedateerde convocaties, twee brieven van zijn advocaat, een certificaat betreffende diens bekering tot de Islam, 2 huwelijksaktes, een enveloppe en een aantal kleurenfoto's) en dat van al deze stukken afdoende wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 voormeld.

Inderdaad dient voldaan te zijn aan de voorwaarden van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980, hetgeen verzoekster klaarblijkelijk vergeet. Met name dienen verzoekster en haar echtgenoot:

- nieuwe gegevens aan te brengen

- dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4,

- waarbij deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

In casu kan slechts worden vastgesteld dat de vage en ongestaafe beschouwingen van verzoekster niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de bestreden beslissing, daar door verzoekster op geen enkele manier wordt aangetoond dat is voldaan aan voormelde voorwaarden van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980.

Het loutere feit dat verzoekster meent dat de voorgelegde stukken aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet beantwoorden, kan uiteraard niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Betreffende de niet-gedateerde oproepingsbrieven werd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geheel terecht geoordeeld dat

niet werd aangetoond dat deze niet reeds naar voor konden worden gebracht in het kader van de eerste asielaanvraag.

Verzoekster ontkent deze vaststelling overigens haar in zijn verzoekschrift dd. 22 februari 2012, doch houdt enkel voor dat de oproepingsbrieven desalniettemin dienstig zouden zijn om aan te tonen dat de vrees van verzoekster en haar echtgenoot gegrond is.

Dienaangaande merkt de verwerende partij op dat naar aanleiding van verzoeksters eerste asielaanvraag door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen reeds werd geoordeeld dat het asielrelaas van haar echtgenoot, waarop verzoekster haar eigen asielaanvraag steunt, ongeloofwaardig is. De gemachtigde oordeelde terecht dat de documenten die door verzoekster en haar echtgenoot werden voorgelegd niet dienstig zijn om de conclusie van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te weerleggen.

De verwerende partij laat gelden dat het certificaat betreffende verzoeksters echtgenoot zijn bekering tot de Islam evenmin kan beschouwd worden als nieuw gegeven, gelet op het feit dat in het asielrelaas bij diens eerste asielaanvraag reeds werd opgeworpen dat hij als Russische moslim verdacht werd van banden met een terroristische organisatie. Verzoekster maakt niet aannemelijk om welke reden het certificaat dd. 24.03.2008 niet bij de eerste asielaanvraag kon worden neergelegd. Bovendien dient te worden vastgesteld dat het document geen nieuwe gegevens bevat. Verzoekster kan niet dienstig betwisten dat aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan.

In zoverre verzoekster bij haar verzoekschrift een document voegt, dat bewijst dat lastens hem een strafonderzoek werd geopend, laat de verwerende partij gelden dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen, (Zie ook: RvV, nr. 509, 29 juni 2007)

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat het betrokken document reeds eerder ter kennis werd gebracht van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, waardoor deze laatste er uiteraard geen rekening mee heeft kunnen houden bij het nemen van de beslissing.

In verzoeksters middel is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Met verwijzing naar de toepasselijke wettelijke bepaling en met de duidelijke motivering dat verzoekster "geen nieuwe gegevens naar voren brengt (...)" werd de beslissing ten genoegen van recht met motieven omkleed, dit in acht genomen de toepassing van art. 51/8 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeksters beschouwingen in zijn inleidend verzoekschrift missen dan ook elke juridische grondslag, en kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding werd terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, beslist om verzoeksters tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen.

De gemachtigde handelde daarbij na grondig onderzoek van al de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Zoals ook tot uiting komt in de motieven vervat in de in casu bestreden beslissing, is de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding bij het nemen van zijn beslissing zorgvuldig en grondig te werk is gegaan, en werd de beslissing ten genoegen van recht gemotiveerd met draagkrachtige motieven.

De verwerende partij merkt voorts op dat verzoekster volkomen in gebreke blijft om een schending van artikel 3 EVRM aannemelijk te maken. Verzoekster laat zelfs na uiteen te zetten waarom artikel 3 EVRM zou geschonden zijn.

Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op art. 3 EVRM. Een eventualiteit van art. 3 EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (R.v.St. nr. 105.233 dd. 27.03.2002, R.v.St. nr. 105.262 dd. 28.03.2002, R.v.St. nr. 104.674 dd. 14.03.2002, ...)

De vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet worden aangenomen.

Door verzoekster werden geen nieuwe elementen in de zin van het art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 aangebracht. Verzoeksters vage en ongestaafde beschouwingen kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen.

De verwerende partij is dan ook van oordeel dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van de beslissing dd. 25.01.2012, geheel handelde binnen de hem krachtens art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 verleende bevoegdheid.

In zoverre verzoekster de schending aanvoert van artikel 1.A van de Conventie van Genève, laat de verwerende partij gelden dat de Raad van State reeds oordeelde dat de verzoekende partij zich niet dienstig kan beroepen op een vermeende schending van het art. 1 van de Vluchtelingenconventie,

indien deze tegelijkertijd geen schending aanvoert van het art. 52 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980.

Immers, het voormelde art. 52 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 bepaalt de criteria onder dewelke een asielzoeker het verblijf kan worden geweigerd en kan worden teruggeleid of uitgezet naar zijn land van herkomst (R.v.St. dd. 08.06.1996 nr. 80.749).

Tevens oordeelde de Raad van State reeds dat het art. 1 van de Vluchtelingenconventie geen procedure voorziet volgens dewelke de verdragsluitende partijen de hoedanigheid van vluchteling aan een bepaalde persoon kan toekennen, en de verdragsluitende partijen desbetreffend over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikken, in het bijzonder wat betreft de organisatie van de procedure m.b.t. het onderzoek naar de ontvankelijkheid van de asielaanvraag.

Gelet op het voorgaande oordeelde de Raad van State dat de niet-ontvankelijk verklaarde kandidaat-vluchteling naast de schending van het art. 1 van de Vluchtelingenconventie ook de schending moet aanvoeren van één van de in art. 52 van de Vreemdelingenwet dd. opgesomde onontvankelijkheids-criteria (R.v.St. dd. 23.06.1999 nr 81.216; R.v.St. dd. 23.06.1999 nr. 81.224; R.v.St. dd. 06.07.1999 nr. 81.683; R.v.St. dd. 18.10.1999 nr. 82.931; R.v.St. dd. 21.03.2000 nr. 86.228).

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat verzoeksters enig middel niet ontvankelijk is, in zoverre de schending van artikel 1.A van de Conventie van Genève wordt aangevoerd.

Geheel ten overvloede laat de verwerende partij het volgende gelden.

Uit de hoger geciteerde motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot de bestreden beslissing is gekomen na gedegen onderzoek van alle elementen die door verzoekster werden aangehaald naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag.

Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk zich op het asielrelaas van haar echtgenoot te beroepen; Aangezien verzoekster uitdrukkelijk verklaart zich op het asielrelaas van haar echtgenoot te beroepen. Op 25.01.2012 nam de gemachtigde ten aanzien van verzoeksters echtgenoot evenwel een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Betreffende de ongestaafe bewering dat vrienden en familieleden vermoord worden in het land van herkomst, werd geoordeeld dat het persoonlijk karakter van de problematiek niet werd aangetoond. Voorts werd vastgesteld dat verzoekster zich beroept op de problemen die zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag aanhaalde en waarover door de asielinstanties werd geoordeeld dat er geen geloof aan kon worden gehecht.

Het loutere feit dat verzoekster het oneens is met de overwegingen van de gemachtigde volstaat uiteraard niet om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bekomen. Verzoekster laat na aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten onrecht zou besloten hebben dat door verzoekster geen nieuwe elementen in de zin van het art. 51/8 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 werden aangebracht.

Verzoeksters vage en ongestaafe beschouwingen kunnen aan al het voorgaande geen afbreuk doen. Verzoekster slaagt er niet in een schending van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève aannemelijk te maken.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoeksters tweede asielaanvraag niet in overweging kon genomen worden (bijlage 13quater).

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.”

2.3. Onder “middel” moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403).

Waar verzoekster zich beroept op de schending van artikel 3 van het EVRM, merkt de Raad op dat verzoekster nalaat in concreto uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepaling schendt. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

Betreffende de opgeworpen schending van artikel “1A van de Conventie van Genève betreffende de status van Vluchtelingen van 28 juli 1951”, merkt de Raad op dat desbetreffend artikel geen directe

werking heeft in het Belgische recht, zodat het niet op ontvankelijke wijze kan worden opgeworpen (cf. RvS 3 april 2012, nrs. 8298 (c) en 8299 (c)). Bovendien komt het de verwerende partij niet toe om in het kader van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) verzoeksters tweede asielaanvraag te toetsen aan de Conventie van Genève. Derhalve is dit onderdeel van het middel eveneens onontvankelijk.

De exceptie van onontvankelijkheid van de betrokken onderdelen van het middel, door de verwerende partij opgeworpen in haar nota, is derhalve in de aangegeven mate gegrond.

2.4. Verder dient de Raad vast te stellen dat verzoeksters betoog gekenmerkt wordt door een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, maar dat ze nalaat haar betoog te concretiseren en te betrekken op de motieven van de bestreden beslissing. Verzoekster brengt niets in tegen de in de bestreden beslissing gedane beoordeling. Met haar integrale verwijzing naar het verzoekschrift dat haar echtgenoot heeft ingediend tegen de beslissing waarbij de verwerende partij diens tweede asielaanvraag niet in overweging nam, toont verzoekster niet aan dat de bestreden beslissing die ten opzichte van haar getroffen werd, de in het middel opgeworpen motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht schendt. Waar verzoekster betoogt *“De betwiste beslissing wordt dus slecht gemotiveerd waarin ze verzekert dat de documenten en de verklaringen die door de verzoekende partij worden gegeven verder geen licht werpt op betrokkene zijn asielrelaas”*, dient de Raad op te merken dat dit betoog feitelijke grondslag mist, aangezien dit niet kan gelezen worden in de bestreden beslissing, minstens is dit betoog onvoldoende uitgewerkt opdat begrepen kan worden wat verzoekster ermee bedoelt. Waar verzoekster nog betoogt *“Er is dus een klaarblijkelijke vergissing is vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden”*, dient de Raad op te merken dat er in de bestreden beslissing geen sprake is van een beoordeling van documenten zodat verzoeksters opwerping dat ze *“niet correct (werden) nagekeken”* feitelijke grondslag mist, minstens is dit betoog opnieuw onvoldoende uitgewerkt opdat begrepen kan worden wat verzoekster ermee bedoelt. Voor zover verzoekster kritiek uit op de in punt 1.4. bedoelde beslissing die getroffen werd ten opzichte van haar echtgenoot, dient de Raad op te merken dat zij in het kader van onderhavige betwisting niet dienstig kritiek kan uiten op een beslissing die niet de bestreden beslissing is. Het stuk dat verzoekster bij haar verzoekschrift voegt betreft haar echtgenoot en verzoekster laat na in haar verzoekschrift op enige wijze te duiden hoe dit stuk de bestreden beslissing aan het wankelen kan brengen.

Het enig middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA